

REDAȚIA

No. 10, Str. Principala nr. 5.

ABONAMENTUL

Pentru Anul-ungaria:

pe un an . . . 20 cor.

pe 6 luni . . . 10 "

pe 3 luni . . . 5 "

pe o lună . . . 2 "

de Duminică pe an

4 coroane.

Pentru România și străinătate

pe an 40 franci.

Redacția se înalță.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Peroc-nicsa nr. 10

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima

dată 14 bani; a doua oară

12 bani; a treia oară 8 b

de fiecare publicație.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 509

Scrisori nefrancate nu se primesc

Pentru restanțierii noștri.

Consiliul direcțional al ziarului „Tribuna Poporului” a decis sistarea foilor tuturor acelor abonați restanțieri, care până în 5 Decembrie n. a. c. nu-și vor achita pe deplin datoria ce o au față de ziar. Aducem aceasta la cunoștința respectivilor restanțieri cu rugarea din partea noastră, ca pentru încunjurarea neplăcerilor să binevoiască a trimite numai de cât abonamentul restant.

Totodată consiliul direcțional a hotărât, ca expedarea ziarului să se facă de aci încolo numai pe lângă plățirea anticipativă a abonamentelor. După expirarea unui abonament se trimit încă 3 numere din ziar respectivului abonament, ear apoi expedarea ziarului se sistează. Cine deci vrea să aibă ziarul regulat, are să plătească abonamentul regulat înainte, căci tot toate plățile trebuie să le facem anticipativ și prin imprumuturi în contul abonamentelor se fac daune, pe cari trebuie să o restituim în prima linie însuși chipul de a fi redactat al ziarului și prin urmare paguba se resfrânge asupra publicului cetitor.

Adm. ziarului „Trib. Poporului.”

SAȘII ÎN PARTIDUL LIBERAL.

Fruntașii sași au ținut la 27 Noemvrie o conferință în Sibiu, în care au hotărât ca deputații lor, neînregistrați până acum în nici un partid din Dietă, să intre în partidul liberal. La conferință, se înțelege, au luat parte și deputații, cari au arătat pe larg motivele ce-i îndeamnă să intre în partidul liberal și să spriginească guvernul Tisza.

Aceste motive sunt: declarația lui Tisza că va respecta drepturile naționalităților, că este contra statificării șco-

lilor și că va ajuta din budgetul statului școlile confesionale, — dar mai presus de toate Sașii țin să ajute guvernul a se ieși din actuala stare de *ex-lex*, a se face ordine în țară și a se infrânge orgiile kossuthiștilor obstructioniști.

Intrarea deputaților sași în partidul liberal se va face formal cât de curând. Se așteaptă numai sancționarea cercurilor electorale cari vor fi convocate a se pronunța.

Comitetul central, intrunit la Sibiu, a recomandat cercurilor electorale să aprobe intrarea deputaților sași în clubul liberal, și, disciplinați cum sunt, nici nu începe îndoielă, alegătorii vor aproba pașii întreprinși de fruntașii lor. Sâmbătă comitetele cercuale din Sibiu (două) și Cisnădia au și aprobat deja acest proiect.

Pentru lămurirea lucrurilor, caută să spunem, că Sașii au ieșit din partidul liberal din cauza politicii șoviniste a lui Bánffy. Tot p'atunci ei s'au rupt în două: *bétrâni* și *verzi*. La alegerile din 1900 *verzii* au luptat sub steag național, ear poporul a sancționat direcția asta nouă, alegând aproape în toate părțile *verzi*. *Bétrâni* au ieșit bătăuți din alegeri.

Sub Széll Sașii au stat mai mult în rezervă. Două-trei dintre *verzi* au vorbit în Dietă, atacând politica șovinistă, care sub Széll a mers *mai ales împotriva Sașilor*, pentru-că nici-odată Sașii n'au fost prigoniți mai tare ca sub guvernul cu devisa: *«jog, törvény és igazság»*. În Dietă deputații sași au fost hulduiți și terorizați, așa că de vre-o două ani ei n'au mai îndrăznit să ia cuvântul, ear cei mai de frunte publicați ai lor au fost osândiți la *ani* de temniță și la *mii* de coroane amendă, așa că Lutz Korodi, prim-redactor la *«Kronstädter Zeitung»* și deputat, s'a și retras din luptă, ducându-se în Germania, unde, de-almintreli, prin articole și conferințe, a biciuit rău șovinismul unguresc.

Negociările pentru intrarea lor în partidul guvernamental au început mai de mult, căci încă din vară chiar fruntașul *«verzilor»*, Dr. Carol Lurtz, legase relațiuni strânse cu fișpanul dela Brașov, contele Lázár.

Discursul-program al lui Tisza li-a înlesnit mult intrarea în tabăra guvernamentală. Pentru-că până-ce pe Khuen erau dispuși a-l sprigini din considerație către Curte și pentru-că opoziția îl ataca cu scop să stoarcă concesiuni ce nici Sașilor nu le vin la socoteală, p'atunci pe Tisza îl pot sprigini pe basa programului său.

Sunt apoi și motive subiective, ca să zicem așa: Sașii au putut să și obosească în lupta de apărare ce li-sa impus sub Széll; intrând în partidul guvernamental, vor fi la adăpost de ori-ce neplăceri și vor putea să urmeze acțiunea lor pe teren economic mai ales, cum au fost obișnuiți și în trecut.

În același timp devin earăși toți un singur partid, căci și *«verzi»* și *«bétrâni»* devin — liberali.

Lui Tisza d'asemeni i-ar veni la socoteală să-l spriginească și Sașii. Chiar ca număr, ei ar face jumătate din suma deputaților cari, în frunte cu Apponyi, au părăsit partidul guvernamental. Și de multe ori un grup de 15-20 deputați pot face mare înlesnire, după-cum pot să și încurce socotelile guvernului.

Constatăm de altfel, că deputatul român Dr. Aurel Vlad, aprobat de toți Românii, încă înainte cu multe săptămâni a făcut ceea-ce Sașii au decis și ei acum: *să condamne obstrucția*, dusă pentru pretensiuni naționale pe care nici un Român nu le aprobă. Și desigur dacă în Dietă ar fi un grup de Români, aceștia și altfel ar putea da ajutor lui Tisza să zdrobească hidra șovinistă și să facă rîndulă în țară. D'aceea nici nu înțelegem pe Românul Petru Mihályi, fratele Mitropolitului dela Blaj, care a ieșit și el din partidul liberal d'odată cu Apponyi. Cum

adică: să se atașeze pe lângă Apponyi archișovinistul, care a jurat să desființeze naționalitățile, cărui Tisza nu-i e bun pentru-că n'a putut stoarce dela Curte aprobarea programului său militar, program ce pentru naționalități ar însemna începutul morții!

Sașii au înțeles bine situația: când în Ardeal Bánffy întemeiază un partid cu tendințe dușmănoase față de naționalități, ei nu pot decât să caute o poziție din care să poată lua defensivă mai cu succes.

Schimbarea de fișpani, pe care va face-o negreșit contele Tisza, începe de p'acum să-i bage în răcori pe kossuthiști. Astfel, F. M. dela 28 Noemvrie aflând că în locul archișovinistului baron Wesselényi Miklós va fi numit fișpan al S-loginului fostul deputat Örkly Kálmán (căzut la Margitta față de kossuthistul ovreiu Moritz Szatmári), prieten al țiszaștilor, îl conjură pe acesta ca nu cumva să primească onorifică sarcină... Mai ales că F. M. așa știe: Tisza îl va numi pe Örkly ca misiunea ca la viitoarele alegeri să-l trântescă pe Lengyel Zoltán și Gabányi Miklós, cei mai năbădăioși kossuthiști și scandalagi cunoscuți în Dietă... Și de sigur Örkly se va revanșa față de kossuthiști.

Scandalul continuă în Dietă.

— Ședința dela 28 Noemvrie. —

E prima ședință în care s'a făcut așa zisa obstrucție *technică*. A presidiat vicepresidentul Jakabffy. Obstrucția a început numai decât la verificarea procesului verbal. Lovászy ține adevărată vorbire, spunând că întreg protocolul este defectuos, Pap Zoltán și Okolicsányi îl secundează.

Acest din urmă provocă pe Tisza să vorbească în chestie personală, de oare-ce susamintitul kossuthist zisese că strămoșii actualului prim-ministru

Romanul căsătoriei.

De Leo Tolstol. 8.

— Așa vorbi M. A... adăogă, dar să lăsam aceste copilării... acum înțelegi de ce plec. Să nu mai vorbim despre asta, te rog.

— Nu! Nu! să vorbim! exclamă, și lacrimile-mi înceară vocea. O iubește, da sau nu?

Sergie Mihailovici nu răspunde.

— Și dacă n'o iubește, reia, de ce s'a jucat cu ea ca un copil?...

— Da, da, zise el repede întrerupându-mă — dar totul s'a finit între ei, s'au separat, ca amici.

— Dar e înspăimântător, ceea-ce-mi spun!... Toate acestea nu s'ar fi putut termina altcum?

Imi era frică de ceea-ce spuseli.

— Da, s'ar fi putut termina altcum, zise, descoperindu-și fața alterată de emoție, și mă privi profund.

— Erau două desnodăminte posibile, continuă el. Numai, din grație, nu mă întrerupe și silește-te să mă ascuți cu calmitate.

Unii zic, adăogă el sculându-se și încercă un suris amar și nervos — unii zic că M. A... a înnebunit, că a iubit-o pe d-ra B. la nebunie, că i-a mărturisit... și că ea s'a mulțumit a-i ride 'n nas. Pentru ea nu era de cât o glumă, pentru el, era vicia lui întreagă.

Tresărit, voiam să-l întrerup, să-l împiedec de a vorbi pentru mine, dar mă reținui puindu-și mâna pe a mea.

— Așteaptă, murmură el cu voce tremurândă, alții zic că d-rei B. i-s'a făcut milă de M. A... că această sermană, care nu vizează încă lumea, își imaginea că-l va putea iubi și consimți să devie soția lui. Ei bine, această sermană nebună, credea că vicia ei reîncepe... dar nu întârzie să descopere că-și făcuse iluzii și că el însuși abuzase... Să nu mai vorbim, zise ca și conclud, vocea-i lipsea, începu să se plimbe în sus și 'n jos pe dinaintea mea.

Imi zise: „Să nu mai vorbim despre asta”, și vedeam cu toate acestea, că cu toată țărnia sufletului său, așteaptă răspunsul meu. Și eu voiam să vorbesc; dar nu puteam, inima-mi era strânsă.

Mă uitai la el, era palid, buza inferioară îi tremura. Imi era milă de el. Făcui o sfortare supremă și de-odată rupsei tăcerea care mă apăsa, începui să vorbesc cu o voce calmă, încordată, care mi-se părea în tot momentul, că se rupe:

— E și un al treilea desnodământ, și n'am forța să continuu...

Sergie Mihailovici păstra mereu tăcere.

— Acest al treilea desnodământ, reîncepu cu sfortare, e acela: el n'a iubit-o nici odată și i-a făcut rău, crezând că-i face bine plecând, și însuși el se glorifică de această acțiune... D-Ta ești mulțumit,

că plec, pe când eu, eu te-am iubit din prima zi.

La acest cuvânt „te iubesc”, vocea mea calmă și fluentă se schimbă într'un scrigăt sêlbatic, care mă înspăimântă.

Rămase în picioare înaintea mea, foarte palid, și tremurul convulsiv al buzelor sale se accentuă, două lacrimi îi curseră pe față.

— E rău! strigai afară de mine, simțind că mă 'nec și că lacrimi de durere îmi umple gâtlegiul... De ce? zisei încă odată, și voiam să mă scol pentru a mă deapărta de el.

Dar n'avuî timp, capul lui era deja pe genunchii mei, buzele lui îmi sărutau mâinile tremurânde încă și udate de lacrimile lui.

— Dumnezeu meu! dacă ași putea crede, murmură el.

— De ce. de ce te 'ndoest? murmurai, dar în sufletul meu deja strălucea bucuria, această fericire dispărută azi și care nu va mai reveni nici-odată!

Cinci minute mai târziu, Sonia alergă la Catia și strigă destul de tare, ca să fie auzită de toată casa:

— Știți, că Mașa se mărită cu Sergie Mihailovici?

V.

Nu aveam nici un reson de a amena căsătoria noastră, și nici el nici eu n'aveam dorința de a aștepta. Negreșit Catia voia să meargă la Moscva pentru a co-

manda trusoul meu, și mama logodnicului meu insista să cumpere o trăsură nouă și ca să renoveze mobilierul și tapetele casei ei. Dar noi eram d'acord să ne cununăm mai întâi și să se amâne toate aceste îngrijiri, pe mai târziu. Eram pe lângă aceea ca să ne cununăm peste două săptămâni, în liniște, fără truso, fără supe de nuntă, fără champagne, și nici un fel de accesorii convenționali, cari sunt tot d'auna nedespărțite de nuntă.

El îmi spuse, că mama sa era supărată de ideea, că nunta noastră să se celebreze fără musică, fără să se transformeze casa dela pivniță, până la pod, și fără să vadă grămezi de albituri făcute teancuri înșirate în șipetul nou, cum era obiceiul pe vremea când se măritase ea, cari costaseră mai mult de trei mii de ruble. Așa fără știrea fiului ei, bétrâna doamnă trecu în revistă dulapurile sale și ținu consiliu cu menagera sa Marioușca asupra tapetelor, perdelelor și asupra podelelor, cari i-se păreau nu știu de ce, indispensabile pentru fericirea noastră.

Acasă, tocmai așa făcuse Catia cu Cuzminișna. Catiei nu-i plăcea că-mi permiteam glume asupra acestora. Era firm convinsă că ne întrețineam asupra viitorului nostru, Sergie Mihailovici și eu, spuneam copilării, cum se cuvine fidanților, dar că în realitate fericirea noastră viitoare depinde dela felul cum erau făcute cămeșile, cum erau tivite fețele de masă și servetele.

au fost niște aulici, Unguri slabi. Tisza arată că adevărat, bunicul său a fost aulic, dar tatăl său și unchiul au luptat pentru independență.

Nainte de ordinea de zi a vorbit Babó.

A urmat apoi piesa de rezistență a zilei: *Polonyi* citește o lungă propunere de a se exprima *năcredere* *presidentului Dietei pentru-că* în precedenta ședință a abusat de poziția sa, a aplicat regulamentul Dietei în chip pervers, și așa mai departe, o motivare în stilul lui Polónyi.

Propunerea este subscrisă de întreg partidul kossuthist, ugronist, popular, precum și de cei câți-va răsleși (Hock, Nosz, Lendl etc.) cari au ieșit mai de mult din partidul guvernamental.

Majoritatea a primit cu o imensă protestare propunerea. *Tisza* a respins-o cu o rară energie, spunând că o să spulbere *elementele* cari provoacă scandal în acest chip. Amenințarea aceasta a revoltat apoi pe opoziție, așa că s'a născut un scandal încât a trebuit să se suspende ședința. A luat în urmă cuvântul *Perczel*, pentru a răspunde acuzărilor opoziției.

Vorbesc apoi *Polonyi*, *Hock* și *Rakovsky* cari țin să demonstreze că *Tisza* a călcat pactul încheiat între partide cu prilejul venirii la putere alui Széll.

Tisza declară că Széll n'a avut mandat să încheie acel pact angajând partidul pentru totdeauna. Și de altfel ce tot vorbesc de promisiuni solemnne kossuthistii, cari nu și-au ținut promisiunile date lui Héderváry. Peste tot: nu se poate simți datoarea majoritatea să respecte ceea-ce vor kossuthistii, să calce ori-ce princip parlamentar și să obtrudă voința lor d'asupra celeia a majorității.

Majoritatea a aclamat de mai multe-ori pe *Tisza*, mai ales când a declarat că o sută de apucături de ar născoci obstrucționistii pentru a zădărnici lucrurile ce și li-a pus ca țintă guvernul, *majoritatea nu se va lăsa, ci va respinge toate aceste atacuri.*

Se înțelege, și în decursul acestei ședințe, scenele tumultuoase n'au lipsit, opoziția a vociferat, a lovit în mese, cuvinte ca „bandit, ticălos, trădător, parșiv, gâde, mizerabil, nemernic” curgeau cu drăcia. Așa seara la 7^{1/2} s'a terminat — scandalul.

Disidenții.

Eată numele deputaților cari și-au anunțat și ei, îndată după Apponyi, ieșirea din partidul liberal:

Szentiványi Arpad, Gullner Gyula, Bogay Máté, *Vásárhelyi László*, Erreth János, Sáhgy Gyula, Fernbach Péter, Kende Péter, Blaskovich Ferenc, *Pattyánszky Elek*, Miksa Imre, Batthyány Tivadar, Steiner Ferenc, Günther Antal, Bernáth Béla, Kammersberg László, Szabó Ferenc, *Wittmann János*, Issekutz Gyözö, Keczer Miklós, Pintér Sándor, Samassa János, Erdödy Gyula, Sziklay Ede, Szentiványi Gyula, Urmánczy Nándor, Senyey István, Böszörményi Sándor, Bethlen István.

Intre aceștia cei al căror nume l'am subliniat sunt aleși cu voturi *românești*. *Vásárhelyi* la Pecica, *Wittmann* la Sântana, ear *Pattyánszky* la Lugoj.

DIN ROMÂNIA

MM. LL. Regele și Regina și A. S. R. Principele Ferdinand au plecat din Sinaia cu un tren special, Vineri la orele 2 și 10 d. a.

Suveranul și Principele Moștenitor au sosit în Capitală la orele 4 și 50.

A S. R. Principele Carol a rămas la Sinaia.

În momentul plecării Suveranilor, în Sinaia ninge.

D. Em. Porumbaru, actualmente vicepreședinte al Camerei, a fost numit ministru de lucrări publice.

Di Porumbaru a fost ministru la același departament în anul 1897 în cabinetul presidat de dl P. S. Aurelian.

Noul ministru este unul din membrii cei mai de frunte din partidul național-liberal, care a luat parte activă la debaterile parlamentare cele mai importante.

Di Porumbaru a presidat între altele la tratările și lucrările ce au avut loc acum doi ani pentru încheierea convenției cu Turcia.

Cu această numire se împlinește ultimul loc gol din cabinet și se sfârșește intermitatul dlui D. Sturdza la ministerul lucrărilor publice.

În Parlament a fost ales pentru prima oară ca deputat în 1882; a fost reales necontent de atunci în toate legislațiile până la 1888 și apoi în opoziție, în alegerile din Ianuarie 1892.

De atunci a făcut necontent parte din Parlament ca deputat și senator.

În Aprilie 1895 s'a retras odată cu minoritatea liberală din Camerele conservatoare ca protestare contra legii minelor.

La constituirea Cabinetului Aurelian în Noembrie 1896, i-s'a oferit portofoliul ministerului lucrărilor publice, de unde s'a retras odată cu întregul minister în Martie 1897.

Di Porumbaru este un distins parlamentar iau și posedă talent oratoric și calități strălucite de tribună.

În Parlament a ținut numeroase discursuri remarcându-se ca un barbat politic eminent, cult și experimentat.

I.

La orele 11 de dimineață s'a celebrat un Te-Deum la Mitropolie. În prezența:

Dlor senatori și deputați;

D-lor miniștri;

Înalte Curți de casațiune;

Înalte Curți de compturi;

Curților, tribunalelor, corpului profesorului, autorităților administrative, militare, consiliului comunal și Camerei de comerț.

II.

Deschiderea Camerei legiuitoare. Sămbătă la orele 12 jum. înaltele Corpuri și autorități s'au întrunit în sala ședințelor Adunări și s'au ocupat:

Înaltele Curți de casațiune și de compturi, tribuna a doua, în dreapta tribunei diplomatice;

Curțile, tribunalele, corpul profesoral, autoritățile administrative, comunale și Camera de comerț, tribuna oficială.

III.

D-nii senatori au ocupat întotdeauna băncile ale Adunării din dreapta Tronului, d-nii deputați băncile din fața Tronului.

IV.

Pornirea cortegiului regal de la Palat s'a anunțat prin 101 tunuri.

V.

La orele 12, Majestatea Sa Regele, însoțit de Atența Sa Regală Principele Moștenitor, a fost primit la scară de către d-nii miniștri și de către biourile Corpurilor Legiuitoare.

VI.

Majestatea Sa Regele a intrat în sala ședințelor Adunării precedat de adjutanții Majestății Sale și s'a urcat pe Tron, înconjurat de d-nii miniștri și de Curtea Regală.

Locul liber se ocupă de ofițeri superiori.

Majestatea Sa Regele, după citirea Mesagiului de deschidere, părăsește sala Adunării, și Corpurile Legiuitoare proced îndată la începerea lucrărilor.

D-nii senatori trec la localul Senatului.

Serbaria încorporării Dobrogei. Joi seara cu expresul, a sosit în Constanța d. Dimitrie Sturdza, primul ministru. A fost întâmpinat la gară de către prefectul din localitate, Scarlat Vîrnave, de generalul Năsturel cu ofițeri superiori, de primarul Georgescu, de șefii autorităților și de un public numeros, spre a asista la serbare de Vineri a aniversării trecerii armatei române în Dobrogea.

Întreg orașul era frumos pavoazat și toate vasele din port au arborat drapele.

Vremea e noroasă totuși piața „Independenței” e plină de lume. La 9 oie dimi-

neața au sosit în piață elevii școlilor rămâne și străine din localitate cu profesorii lor.

S'a intonat imnul la statua lui Ovidiu.

La 10 ore s'a făcut un Te-Deum la catedrală, oficiind protoiereul Niculescu cu toți preoții, în asistența primului ministru d. D. Sturdza, a prefectului Vîrnave, a generalului Năsturel, a corpului consular, autorităților și a ofițerilor garnizoanei.

O companie din marină, batalionul de vînători, și reg. 34, precum și escadronul 9 călărași și muzica batalionului 7 din Cerna-Vodă au făcut onorurile militare, sub comanda d-lui Colonel Mărășescu.

După terminarea Te-Deumului d. general Năsturel a ținut o frumoasă cuvântare trupelor, arătându-le însemnătatea aniversării acestei zile în care armata română a intrat în Dobrogea.

După aceasta a trecut trupele în revistă și a primit defilarea lor care a reușit splendid.

După terminarea slujbei, d. Georgescu primarul orașului a ținut vorbire în care a făcut istoricul aducerii apei în oraș prin propriile mijloace ale comunei.

Arată cum alimentarea orașului cu apă potabilă a scăpat pe locuitorii de tot felul de boale. Face urări pentru familia regală.

D. prefect *Scarlat Vîrnave*, într-o cuvântare aleasă, arată operele săvârșite în acest oraș și în județ și solicitudinea guvernului, mai cu seamă a primului ministru d. Sturdza, pentru înfrumusețarea orașului.

Di prim-ministru *Dimitrie Sturdza* începe cu spusele M. S. Regelui la inaugurarea podului dela Cerna-Vodă și prin cari zicea că voeste înfrumusețarea Dobrogei. Cuvintele Regelui s'au adevărit, zicea prim-ministru. Face istoricul zilei de 14 Noembrie precum și al desvoltării luată de Constanța.

Mulțumește consiliului comunal și prefectului Vîrnave cari, cu munca lor cinstită și cu ajutorul cetățenilor, au contribuit să facă din Constanța unul din porturile principale europene.

După terminarea sêrbării, Primăria a oferit un banchet la Hotelul Carol.

Seara au fost iluminații, focuri de artificii, retragere cu torțe.

Situația Tesaurului public la 30 Septembrie. Ministrul de finanțe a publicat fișele bilanțului definitiv 1902 — 1903, încheiat la 30 Septembrie a. c.

Încasările totale în comptul exercițiului au fost de lei 248. 468. 588 și 00, iar plățile s'au ridicat la suma totală de 217. 684.016 și 40.

Așa dar excedentul definitiv al exercițiului este de lei 30.784.561 și 66.

Dacă facem o comparație între încasările exercițiului 1902 — 1903, încheis la 30 Septembrie a. c. și ale exercițiilor precedente, găsim următoarele proporții:

Exercițiul 1898 — 99, lei 236.339. 578 și 12; exercițiul 1899 — 1900, lei 193.957. 967 și 78; exercițiul 1900 — 1901, lei 209.511.108 și 34; exercițiul 1901 — 1902, lei 237.240.158 și 87.

Intre Pocrovseoi, proprietatea noastră, și Nicolseoi, cea a logodnicului meu, se stabilise un schimb de comunicațiune zilnică asupra celor ce se preparau la noi și acolo. Ei bine, relațiunea între Catia și mama lui Sergie Mihailovici luă caracterul cel mai afectuos, aveau deja o diplomație fină, care se 'nsinua în raportul lor, și lăsa să se manifeste un punct de rivalitate.

Tatiana Semionovna, mama lui Sergie Mihailovici, pe care învățasem s'o cunosc bine, era o doamnă de casă foarte severă, foarte mândră, peste tot o damă mare din secolul ultim.

Sergie Mihailovici își iubea mama nu numai ca un fiu devotat, ci ca un barbat, care vedea în ea cea mai inteligentă, cea mai iubită și mai bună femeie din lume.

Se arăta totdeauna bună cu noi, și mai ales cu mine; evident, era fericită văzând că se 'nsoară fiul ei. Cu toate acestea, când mă dușea la ea, ca logodnica lui Sergie Mihailovici, făcu să simt cum-că fiul ei ar fi putut face o partidă mai bună, și că așa face bine să n'o uit această niciodată.

O 'nțeleșel perfect, și eram de părerea ei.

În decursul celor două săptămâni, cari precedau nunta mea, vedeam pe logodnicul meu zilnic. Venea la prânz și sta până la miezul nopții. Dar deși declara, că n'ar putea trăi fără mine, și vedeam bine că spune adevărul, niciodată n'a petrecut o zi întregă lângă mine și se forța în tot timpul logodnei noastre, a fi

chiar în același chip ca în trecut la afacerile sale.

Relațiile noastre rămăseră la aparență aceleași ca 'ntrecut; ne ziceam tot d-ta nu-mi sâruta nici măcar mâna, și nici nu căuta ocaziunea să rămână singur cu mine, ba chiar evita să fim între patru ochi. S'ar fi zis că se temea să se lase în prada sentimentelor prea vii de cari era pătruns și îi era frică de expansiune.

Ignoram care din doi s'a schimbat, dar mă simțeam de tot egala lui.

Nu-mai găseam în el acea afectare de simplitate, care mă supăra, și adeseori descopeream cu mulțumire, că aveam înaintea mea un adevărat copil tulburat de fericire și umil în locul celui barbat care 'mi inspira teamă și 'mi împunea respect.

Mi se părea acum că-l cunosc întreg sufletul, și tot ce descopeream în el mi se părea de tot simplu și după gustul meu. Chiar planul care-l forma pentru viitorul nostru, era și al meu, cu singura diferență, că el și 'l știa espune mult mai clar și mai bine ca mine.

Timpul era urât și așa petreceam cea mai mare parte din zi în odaie. Conversația noastră cea mai dulce și cea mai intimă avea loc în unghiul din salon dintre pian și fereastră.

Claritatea luminărilor se reflecta în geamurile întunecate de cari se isbeau cu șgomot picăturile de ploale curgând de pe acoperiș, apa curgea cu repreciziune de pe strășină, și această umezeală de afară,

făcea și mai plăcut, mai cald și mai luminos colțul din salon, unde ne refugiăserăm.

— Ști, încă de mult am să-ți spun ceva, zise el într-o seară, când conversația noastră de după pian se prelungise mai târziu ca de obicei.

— În tot timpul m'am gândit că te-ai jucat, continuă el.

— Nu-mi spune, am găcit totul! replica eu.

— Da ai dreptate, să nu mai vorbim despre asta.

— Eată ce e, îți reamintești istoria lui M. A. și a d-rei B.

— Îmi reamintesc mereu această proastă istorie... e fericire că s'a terminat atât de bine.

— Da, încă puțin, și mi-ai fi distrus eu însu-mi toată fericirea. D-ta m'ai salvat. Dar lucrul important e că am mintit atunci, și mi-e rușine, eată de ce vreau să mă explic acum...

— Te rog să n'adaugi nici un cuvânt...

— De ce te temi, zise el surizind. Vreau numai să mă justific. Când ți-am vorbit, voiam să rezonoz...

— La ce bun să rezonoz? replica eu. Sentimentele nu trebuie să rezonoz niciodată.

— Da, am rezonat rău. După toate desiluziile și greșelile vieții mele, când îmi venit în orî de astă-dată, luați resolu-

ția să nu mai iubesc. Îmi zisei, că nu-mi mai rămâne decât o datorie, aceea de a-mi sfîși viața, ca un om onest. Deciziunea mea era atât de fermă, că multă vreme nu-mi dădui socoteală de sentimentul care mă atrăgea spre d-ta, și n'am prevăzut până unde mă va conduce... Speram, fără să îndrăznesc a spera... adăose că după o pauză. — Une-ori mi-se părea că faci pe cocheta, altă-dată credeam să observ că mă iubești și nu știam ce trebuia să fac

Dar în urma acelei seri... Îți aduci aminte?... A acelei seri, când ne-am preumblat în grădină, mi-se făcu frică... fericirea mea mi-se părea prea mare pentru a putea fi reală... În realitate, ce-ai fi devenit dacă m'ai fi lăsat condus de speranță și dacă această speranță ar fi fost deșartă? Nu mă gândeam decât numai la mine, căci sunt un bêtân egoist.

Tăcu și mă privi.

Dar n'avem tocmai nedreptate, urmă el. — Aveam dreptate să mă tem de un eșec. În schimbul celor ce-mi oferii d-ta, ce-ți pot eu da? Atât de puțin! D-ta ești numai un copil, o floare înbocicită, care așteaptă momentul înfloririi! D-ta iubești pentru întâia oară, și eu...!

Trad. de: *Lucreția Russu Știrani.*

(Va urma).

Este de relovat că mai toate capitolele bugetului veniturilor au dat un plus de venit în exercițiul 1902 — 1903, afară de veniturile diferite, care a scăzut în exercițiul la suma de lei 9.702.939 față cu lei 12.409.797 și 89 în exercițiul precedent 1901—1902.

Incasările exercițiului în curs, de la 1 Aprilie — 30 Septembrie a. c. au fost de lei 748.514 și 67, superioare exercițiului 1900, 1900 1901 și 1901 — și inferioare exercițiului 1902 — 1903. Au fost de lei 154.938,738 și 10.

În cursul lunii Octombrie, situația financiară s-a îmbunătățit, astfel că ele nu numai că au întrecut incasările făcute în exercițiul trecut, dar și prevederile bugetare.

Incasările generale ale statului pe a doua lună au fost de lei 24.893.950 — un plus de lei 4.317.374 față cu luna octombrie 1901, și cu un plus de lei 6.135.000 față cu prevederile bugetare.

Astfel că incasările tesaurului de la 1 Aprilie 41 Octombrie a. c. au fost de lei 44.691.892, cu un plus de lei 148.569 față de incasările din Aprilie — Octombrie 1902, și cu un plus de lei 13.373.642 față cu prevederile bugetare.

Înmormântarea lui Ștefan Orășeanu. Mo mână de bărbați serioși, cu fețe încă înfruntate, s'au strâns în jurul catafalcului tinărului om de știință Ștefan Orășeanu. Prietenii personali, bărbați mai în vârstă, profesori și membri ai Academiei, cari i-au urmărit cu atât interes și simpatie mult promițătoare, s'au adunat în biserică „Sfinții Voevozi”, ca să-și dea adămușul din urmă.

Dl I. Bianu, membru al Academiei, a fost cel care a avut o cuvântare caldă, apreciând calitățile repositului.

Intre altele a zis:

„L'am văzut copil încă, pe băncile școlii, între cei mai deștepti, între cei mai silitori; l'am văzut la universitate între cei cu mintea limpede și cei mai doritori de a-și agonisi o comoară cât mai bogată, amuzându-se la cele mai necesare omului suferințe. L'am văzut apoi mai mulți ani de-a rândul în biblioteca Academiei Române, fiind un distins coleg și conlocutor. L'am urmărit cum în zilele și orele libere scruta istoria trecutului neamului nostru și l'am admirat pentru pătrunderea sa și agerimea minții în toate.

„Cu toții ne bucuram de această frumoasă muncă, de puterea intelectuală dovedită de Orășeanu în scrierile cu cari și-a început o activitate, atât de serioasă. Cu toții ne bucuram de soliditatea caracterului său. Și mult puteam să așteptăm dela dânsul, în diferite ramuri ale literaturii, dacă boala nu ni-l-ar fi smuls așa de timpuriu din brațele noastre.

Analizând pe scurt scrierile lui, dl Bianu termină prin a arăta că istoriografia și literatura critică română a îndurat o grea pierdere prin moartea lui Orășeanu.

Adimeniri rusești.

„Novoje Vremja” marele ziar din St. Petersburg în un număr mai nou al său, vorbind despre criza din Ungaria zice, că aceea prin numirea contelui Tisza e numai amănată dar' nici decât rezolvită. Și ziarul moscovit acuză o spune, că dorește statornicirea acestei crize, și sare în ajutorul Ungurilor cu sfatul prețios, că cu cine să se alieze ei contra Habsburgilor.

„Dar' — zice — e anevoios a crede că Ungurii vor ieși biruitori din luptă fără un aliat străin. Și ar fi, zice, o mare ușurință din partea lor, dacă acum, în ajunul dărâmării luptei, nu și-ar căuta ceva punct de razim în afară! Că doar' azi și puterile mari se îngrijesc, ca în mijlocul furtunelor să nu stea singure. Ce înțeles ar avea — întreabă ziarul rus — ca mica Ungarie să vree să apără cu strălucita izolație în care ea se află? Ungurii, zice, vedit că au alege numai între Slavi și Germani. Dar' îndată ce e pusă alternativa așa, deja nu mai poate fi vorba de îndoială. Că ce privește prietenia Nemților, în Ungaria nu se mai poate nimenea legăna în iluzii.

„În Budapesta dar' o știu aceea foarte bine, că marea Germanie contează pe două milioane de Nemți în lăuntrul Ungariei. De altă parte atari interese nu există, care pe noi (pe Muscali) să ne despartă de Ungurii și cu toate silințele, atari n'au putut fi găsite.

„Dacă înainte de asta cu 50 ani, am luptat contra Ungurilor pentru susținerea

germanismului, asta a fost o rea înțelegere, asupra căreia ne-a lămurit istoria în jumătate de veac. De atunci numei ne-au îmbătrânit simpatiile față de națiunea maghiară cunoscută pe câmpul de luptă, cari pornesc din înrudire spirituală (da, da! chiar frații în privința liberalismului față de popoarele conlocuitoare), ba poate și de sânge.

„Une-orî această simpatie a fost împiedecată prin situația abnormală a Slavilor din Ungaria, dar tactul politic pe cari Ungurii îl au negreșit, le-va arăta lor calea și modul, cum vor putea crea Slavilor din Ungaria împrejurări mai bune! Ungaria nu trebuie prin aceea să-și jertfească interesele de stat. Ungurii să țină înaintea ochilor înveștătură lui Déak, care a văzut fericirea Ungariei în egala îndreptățire a popoarelor ei!

„Numai această egală îndreptățire, mișcătoare de altfel între hotare foarte înguste, e necesară, ca Slavii Ungariei să se impace cu puterea ungurească și ca toți Slavii să devină pretini credincioși ai Ungurilor!”

NOUȚĂȚI.

ARAD, 30 Noemvrie n. 1903.

Agrarii de sub șefia contelui Károlyi Sándor cari au intrat în partidul liberal d'odată cu Apponyi, declară printr'un comunicat că ei nu părăsesc guvernul, ci vor da contelui Tisza înreg concursul lor pentru a face rânduială în țară, căci actuala situație aduce mari scăderi și pagube mari ales pe teren economic.

Fișpanul Aradului, într'o convorbire pe care a acordat-o redactorului dela „Aradi Közlöny” declară că el nu de aceea a intrat în partidul liberal ca să iasă... Prin urmare n'are de gând nici să demisioneze!... Dar dacă îl vor demisiona?

Și cum rămâne cu tovarășia sa față de Vásárhelyi László, care a ieșit din partidul guvernamental și care l-a făcut fișpan?

Vásárhelyi și Wittmann, deputați cari reprezintă cercul electoral al Pecsferei și Sântanei, aleși amândoi cu voturi românești, au ieșit și ei din partidul guvernamental. Credem a ști, că ei au ieșit deoarece ce și așa sau ca sigură căderea lor ia viitoarele alegere. Așa cel puțin vor putea zice că au căzut nu pentru-că Români s'au deșteptat și nu mai sunt proști să-i aleagă, ci vor poza drept victime a convingerilor lor și ale „terorismului tiszaiszt”.

— **Dela societatea de lectură a pedagogilor și teologilor gr.-or. români din Arad.** Sâmbătă la 15/28 Noemvrie societatea susnumită a ținut o ședință generală, în care s'a petrecut un lucru necunoscut până acum în analele acestei societăți. A ales membri de onoare. În trecut aici se țeseau firele neînțelegerii între preoții și învățătorii din viitor al neamului. Acum au vreme de a discuta serios, a se ocupa și cu exprimarea stimei față de cei cu merite pentru dânsii, pentru biserică și școala neamului nostru. I. P. S. Sa episcopul **Ioan I. Papp** de când e în sinul bisericii și mai ales de când stă în fruntea dieceșei arădane a arătat atâta dragoste, atâta jertfă pentru instituțiile noastre, în cât bine și frumos a făcut societatea când pe înaltul ei patron l'a onorat cu titlul de membru de onoare al ei. Activul și înflăcăratul profesor-director **Roman R. Ciorogariu** deja în repețite rânduri și a arătat viul interes față de societate prin premie puse la dispozițiunea ei pentru premiarea deosebitelor lucrări de conținut teologic și pedagogic. Într'adever societatea prin acest fapt frumos pe sine s'a înălțat.

Pe calea păcii, a muncii și recunoștinței înainte, tineri bravi!

— **Foc mare** a izbucnit Duminecă la două ore din noapte la fabrica de vagoane din Arad. Nu se știe cum a izbucnit focul, numai atâta, că ducându-se doi lucrători la atelierul unde se fac mașinele, au văzut că-l foc mare înălțându-se auzi o detonătură groaznică și toate ferestrele atelierului se sparseră ear limbele de foc se înălțau în văzduh. E interesant că focul n'a fost observat de pompierii permanenți cari în fiecare oră vizitează atelierul, și nimeni nu și poate explica de ce și cum s'a întins așa de iute. Noroc că s'au putut scoate din atelier butoaiele cu petrolu ce erau acolo altfel aprinzându-se și acestea, s'ar fi putut întâmpla catastrofa cu moarte de om și să se aprindă și celelalte ateliere.

Și așa pagubele sunt mari, căci s'au nimerit trei mașini cari erau în atelier, numeroase unelte de ale lucrătorilor, precum și părți de mașine cari urmau să se montate.

Lucrările de apărare a celorlalte dependente a mers greu, căci bătea un vânt puternic. Totuși pompierii și husarii dela casarma de peste drum au isbutit să localizeze focul, dar numai dimineața, pe când se strânseseră acolo mii de oameni.

— **Profesorii conservatorului din Arad** vor aranja în 7 Decemvrie a. c. o **Serbare a Ceciliei** în sala mare a „Hotelului Central” cu următorul program:

1. Corul: a) Gyulai E. Szeresd a hazát. b) Cântec italian. Pe vârf de munte.

2. Viextemps, Fis moll, piesă de concert, executată la vioară de **Budits Mátyás**.

3. Ábrányi Kornél: Merengés a puztán. Executată la pian de **Kaletzky Vilma**.

4. a) **Szabados B.** Feledés (Vörösmarty M) b) **Schubert F.** Belstáb cântată de **Hansesák Andás**.

5. **Fantasia ungurească.** Executată la cimbălă de **Purcsi János**.

6. **Beliczy Gy. G.**—moll quartet op. 21 I. vioară. **Budits M. II.** vioară: **Geisz Sándor**, Violoncel: **Zoltai M.**, Cello: **Dani János**.

7. II cor: a) Cântec de Neapole b) **Bognár:** Rândunica c) Cântec unguresc; Ott a hős lombok.

După concert urmează dans! Prețul locurilor: **Scaun numerizat 2 coroane, stău 1 coroană**

Inceputul la 7 și 1/2 seara. Bilete se pot căpăta la Rethy L și fiul și seara la casă.

Iosif Krispin, director. **Budics Ádám**, **Budics Mátyás**, **Ferch Ödön**, **Baletzky Vilma**, **Puresi János**, **Schleisner Amalia**, **Übl Ferenecz**, **Zoltay Mátyás**, profesori.

Venitul curat e destinat pentru instrucțiunea elevilor săraci ai conservatorului din Arad.

— **Osândit pentru omor.** Sâmbătă seara s'a dat verdictul în procesul de omor intentat lui Gligorie Hodojan din Curtiel, care astă vară a omorit pe Gligorie Don. Curtea cu jurați dând verdict afirmativ, tribunalul arădan a osândit pe ucigaș la 7 ani temniță, socotindu-i-se circumstanțe atenuante. A fost un moment sguđuitor când interogată fiind mama ucisului și președintele întrebând-o ce despăgubire cere, aceasta a zis sombru: „Cap, pentru cap”!

— **Cadavrul din Vâlcea.** Sub acest titlu „Observatorul” scrie: Se știe că ministerul de interne a orânduit o anchetă care să stabilească identitatea cadavrului găsit la Priboiu Mesteacăn (Vâlcea) și care se presupusese un moment a fi al lui Al. Parizianu, fostul director al datoriei publice.

Marți s'a făcut în prezența parchetului din R.-Vâlcea autopsia cadavrului. Medicul și-au arătat părerea că e o sinucidere iar nu o crimă.

În privința revolverului, care nu s'a găsit lângă cadavru, de sigur că a trecut cine-va pe acolo și l'a luat.

Tot atunci s'a constatat și stabilit că este al profesorului Gheorghe Budu, de loc din Bărlad, fost profesor la Brăila și mutat de câțva timp la Craiova.

El are mamă și un frate care e telegrafist.

Din cercetările făcute rezultă că Gheorghe Budu, venind din Craiova, la gara Jibla a dejunat la restaurantul Jantea, fiind foarte abătut, apoi a plecat pe jos spre Brezoiu, unde a fost văzut.

Parchetul a dresat actele convenite.

— **Aprobarea unei cărți bune.** Înaltul ministru prin rezoluția din 29 Octombrie a. c. 4140 pres. a aprobat pentru școalele populare — ambele cursuri — „Cartea de învățătură” scrisă cu rară competență de d. **Iuliu Vuia** și apărută în editura dlui Ciurcu la Brașov. La comanda mai mari se face reducerea. Toți învățătorii, preoții și bibliotecile populare să-și țină de datorie a-și procura această eselență carte.

Kún József. Asortiment mare de donuri ocazionale și de nuntă, giuvergiu și optician. Magazin de ceasornice elvețiene.

Atelier propriu de obiecte de aur, argint și giuvericale.

Arad, Piața Andrassy 17 (Palatul Reinhardt) înainte de asta Gaal Lipót fia.

Tot felul de obiecte de aur, argint și giuvericale se primesc în atelierul meu și se reparază conștiințios.

Magazin bogat de ochelari. Servire promptă, prețuri ieftine.

Cea mai nestricăcioasă cremă pentru înfrumusețarea tenului e crema de flori de iliac, un borcan costă 1 cor.

Pudră de flori de liliac 1 cutie 1 cor. **Săpun de flori de liliac** bucată 70 fil.

Pasta Iuno 2 cor.

Pudra Iuno 2 cor.

— **Mijloc sigur** contra durerilor de stomac, a sgârciturilor și a catarurilor de stomac, contra boalelor învechite de stomac și contra lipsei poftei de mâncare, pe urmă un mijloc sigur purgativ fără dureri: e ceaiul întăritor de stomac al farmacistului Kossuth. O cutie de probă 1 cor. 20 fil., o cutie de probă 2 cor.

— **Contra guturaiului**, tusei, răgușelei, flegmei și a afecțiunilor laringilor are un efect miraculos pastilele de pept Senega. Se pot găsi în farmacia „Verg-Maria” alui Kossuth, în Arad, Piața Boross-Beni 150 (casa Dengl).

Felurimi.

Glume irlandeze. Un irlandez care a ajuns în Australia membru al Parlamentului, puse odată în uimire auditorul prin următoarea sentință profundă: D-v. a-ți tuns toată lâna de pe găscă care oua ouă de aur, până când n'a mai rămas nici un fulg”.

Într'un oraș american, în care populația irlandeză era în majoritate. reprezentanța municipală a primit odată următoarea rezoluțiune: 1) Adunarea hotărăște de a clădi o nouă temniță; 2) Se decide ca noua temniță să se facă din materialul celei vechi. 3) Se mai decide ca temnița cea veche să fie folosită până când va fi gata cea nouă”.

Civilizația și slăbiciunea fizică. Un exemplu clasic al efectelor civilizației asupra constituției corpului omenesc, îl oferă acum japonezii.

Un important ziar militar referență: calitatea recruților în armata japoneză se înrăiește pe fie-care an.

Greutate medie a recruților s'a micșorat în ultimul deceniu cu aproape două kilograme, ceea-ce e mult fiind dată mica greutate și joasa satură a japonezilor.

Un medic japonez spune că nu ar trebui să se primească în armată de cât 15 la sută din cei recrutați.

O anecdotă de Rubinstein.

Într'o seară ești-va muzicanți, amici ai lui Rubinstein, erau reuniți într'un salon al hotelului Bellevue, la Dresda, la un banchet de adio. După masă se, discută despre o bucată de musică. Rubinstein se puse la pian și cântă bucată. El se absorbi ca în totdeauna în execuțiunea sa și cântă o a doua bucată de autorul în chestiune. În acel moment un băiat aduse lui Rubinstein un elegant bilet roz, pe care compozitorul îl citi rîzînd. Iată-l:

„Vă rog să nu mai cântați la pian după miezul nopții și vă rog, cel puțin, să nu cântați falș.”

Judecați hazul care urmă după cetirea acestei scrisori. Rubinstein luă o carte de vizită a sa și scris:

„Pardon! Eu nu o voi mai face.”

Anton Rubinstein.

El trimise cartea de vizită vecinei sale căci scrisoarea venea dela o damă care nu știa numele ilustrului său vecin.

A doua zi vecina plecă cu ultimul tren.

Red. respons. **Ioan Russu Șirlianu.** Editor **Aurel Popovici-Barclanu.**

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Candidat de avocat

se caută în cancelaria d-lui Dr. N. Oprean, în N.-Szt.-Miklós. Cei cu pracsă vor fi preferiți.

Doritorii să se adreseze direct.

33 6—9

Ajutor de notar,

capabil a rezolva de sine stătător agendele oficioase, se primește îndată în cancelaria subscrișului. Condițiuni după învoire reciprocă prin scrisoare sau verbal.

Cornățel, (Hortobágyfalva) 23 Nov. 1903.

Vasile Crișan notar cercual.

44 3—3

Indată efect surprinzătoriu!

Nou! Jahner-Crème fără grăsime. Nou!
Mai nou product igienic pentru înfrumșetarea și nobilitarea pielii.

Efectul îndată fără exemplu consistă prin aceea, cumcă pelea obrazului, prin aceeași ușoară încordare, consistă asemenea unei netezimii de marmor alb și fineță, care acū nici prin un alt mijloc de înfrumșetare nu s'a dobândit.

Un mijloc de înfrumșetare prin însușirea aceasta cum e Jahner.

Crème fără grăsime agitează în tot locul o senzațiune însuflețită. Mai perfect pe terasul pentru îngrijirea înfrumșetării. Nestricăcios! la moment efect.

Pe timpul întrebunțării dispar peste galbene, bube de înferbințări, bubite, sgrăbunțe și altele pentru necurățirea pielii.

Netezește săbărituri și semn de bubat, acordă însuși la persoane mai bătrâne o culoare de obraz jună proaspătă și grațioasă; obrazul, grumazul, brațele și mâinile conservă o înfrumșetă frapantă și o culoare drăgostoasă.

Jahner-Crème fără grăsime s'a poate mai virtos zina cu succes a se întrebunța. Nu conține nici argint viu, nici plumb. 1 tegulă 1 coroană.

Jahner săpun. Acest săpun servește spre conservarea și nobilitarea pielii, este liber de orice aspreală și exercită influința cea mai binefăcătoare asupra pielii. La întrebunțarea Jahner-pomadeli trebuie mai întâu să spălăm cu acest săpun, prin ce efectul pomadeli se năntăiește foarte esențial. 1 drb. 60 fileri.

Jahner pudră. Jahner-pudră este nedisputaver non plus ultra a tuturor pudrelor. Este un pudră pentru bai, salon, de toate zilele precum și pentru înfrumșetarea pielii, care are însușirea nu numai de a scopeți, ci este și absolut nestricăcios. Jahner-pudră este un product perfecționat, care în privința bunătații a fineței și a nepernității este asemenea ori-cărui pudră indigen și din țări externe. Pentru blondine s'a la rosa s'au alb; pentru brunete (chamois, galbenin) rosa sau alb. 1 șatula 1 coroană.

Jahner apă de gură. Cel ce-și spală gura regulat seara și dimineața cu Jahner apă de gură nu va avea nici-când dinți găuroși și delatură dureră de dinți. Nu se poate destul recomanda la carne burețoasă a dinților. Tocmai așa se potrivește la dinți cu rădăcini ciătinate. Un mijloc sigur contra cărnii dinților ușor sângeroase. Contra putrezirii cărnii dinților. La dureri de dinți reumatice. Foarte prețioasă este la înlăturarea respirațiunii rău miroșitoare. 1 sticlă 1 coroană 40 fileri.

Jahner pasta de dinți. Liber de săpun. Mai toate persoanele cari întrebunțează pasta cu săpun conținătoare, au la marginea dinților o peatră acră cafeniă deschis; carnea dinților e moale și ușor sângeroasă! Este dară a se recomanda tuturor, cari țin la valoarea dinților sănătoși și frumoși Jahner pastă de dinți fără săpun. 1 doza 1 cor.

Jahner pomadă pentru creșterea părului. 1 Tegula 2 coroane.

Jahner esență de păr. Aceasta întărește perii deja ciătinați, înaintează în mare măsură creșterea și contribuie hotărât la deplina înlăturare a mătreței din cap. 1 sticlă 1 coroană 60 fileri.

Jahner vapoarea de păr. Resultat reușit! Nu descolorează! Culoare naturală a părului! Cel mai nou nestricăcios mijloc care îndată după prima întrebunțare recăștigă culoare naturală a părului încăruntit, alb și roșu, precum părul din barbă și sprâncene, după plac brunetă și neagră sau blondină. Aplicarea este foarte simplă și este alăturată în instrucțiunea dată fie-cărui etui. O neisbândă a coloritului după precisa instrucțiune de întrebunțare de sigur nu s'a întâmplă.

La cumpărare s'a se spună apriat ce culoare se poțtește (negru, brunet sau băl) pentru părul încăruntit. Un carton 4 cor.

Jahner apă blondină. Părul nu prea frumos băl, roșu și brunet s'a poate în timp foarte scurt băl-auriu colora. Apa blondina este pe deplin nestricăcioasă, fluidă e fără culoare și miros, care nu colorează nici pelea, dar nici pânșăturile albe. 1 sticlă 4 coroane.

Părul alb nu s'a poate cu apa blondina colora. Pentru părul alb se convine numai Jahner vapoarea de păr.

MIJLOC DE VINDECARE.

Tusă. Bomboane de Dr. Oppolzer. Un mijloc foarte aprobat contra catarrhului a organelor de respirat, contra tusei, răgușelei, contra gâdelării în ghit, catarrhului de plămâni, a respirației grele. 1 șatula 80 fileri.

Fluidul pentru Rheumatism și Gicht a lui Dr. Hoffmann. Un mijloc aprobat încă de mulți ani contra Gichtului, Rheuma, dureri de nervi, Neuralgia, Rheuma, în musculi, Exudate, Ischias, Seranțirea unor membre, înțepenirea musculilor și coardelor chilaviturilor și durerilor din crucea spatelui. 1 sticlă 80.

Pilulele curățitoare de sânge a lui Dr. James. Pilulele acestea curățesc sângele, iritează activitatea maștelor și înaintează mișcarea scaunului, depărtează toate sucurile rele, ferea stricată și rămășițele rămase din alte betesuguri. 1 bolț 80 fileri.

Balsam de Dr. James. Balsamul acesta încălzește rânza și sângele îngreoiat, depărtează acruținea, flegma și ferea superfluă și prin aceasta produce o mistuire proaspătă, prin urmare aduce mistuirea rânzei (stomachului) în mișcare nouă și excită pofta la mâncare și beutură. Balsamul acesta depărtează vânturile, sporoste activitatea Intestinelor, delatură ridicarea din stomach, amarăciunea, greața de cap și amețiala. 1 sticlă 80 fileri.

Unsoare de rîe a prof. Kaposi. Această unsoare se aplică cu bun rezultat nu numai la rîe ci și la tot felul de exereceniți a pielii. 1 tegulă 1 coroană.

1036 24-25

Comandele s'a se adreseze la

RUDOLF JAHNER, apotecariu.
Temesvár-Fabric strada principală Nr. 70.

Cel mai estin isvor de cumpărare din Arad.

Juvaericeale,
bucăți de aur și argint (frante)
bilete de amanet
cumpără pe bani gata cu prețurile cele mai scumpe, sau le schimbă cu alte obiecte. 1005 81-

Deutsch Izidor,
clasornicar și juvaeriu
Arad, strada Templului.
— Telefon n-rul 438. —

WOLF JÁNOS,
— clobotar de ghetă de bărbați și dame. —
Arad, colțul pieței Libertății și str. Simonyi.
Am onoare a atrage atenția on. public din loc și provincă, că în atelierului meu de ciobolăi ipregătesc ghetele cele mai frumoase și elegante și solide, precum și ghetă ortopedice pe lângă d. plină garanție. 994 38-50

Telefon (pentru oraș și comitat) Nr 387

BRAUN N. A.

deposit de culori.

Arad, piața Boros-Béni Nr. 10.

Mare deposit de firnis, culori de ulei fabricat propriu, culori pentru vopsirea podelelor, uleiuri pentru mașini, și a toate de prima calitate.

— Comandele din provincă se 1034 61- —
— eștețuiesc prompt și solid —
— Pachetarea gratuit. —

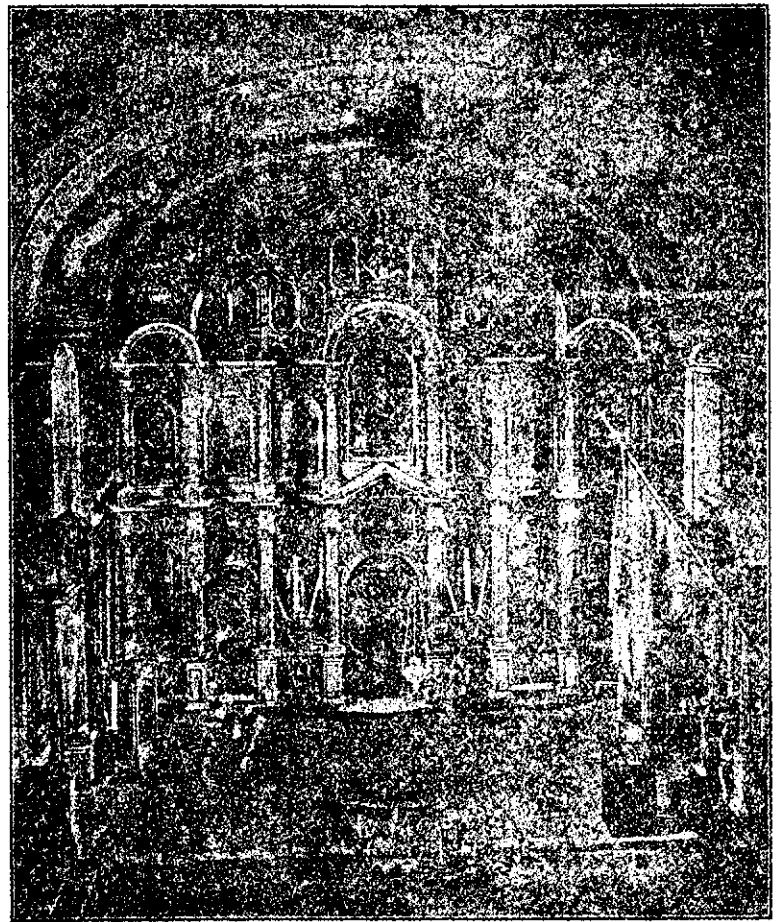
SEIDEL OTTO,

fabricant de căciuli,

ARAD, Andrassy-tér Nr. 9
(vis à vis cu biserică).

Execut ori-ce fel de chipiu militar, postav finanțial pentru pompieri, pentru preoți și civiili, calitate bună, preț moderat. 935 55-80

Ioan Cotirla și fiul,
atelier de sculptura, tâmplarie și strugarie.
Oravița-romana.

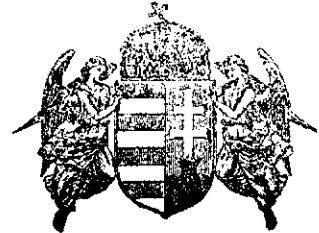

Aranjament complet pentru eștețuire de iconostase (tâmples), tronuri, jețuri, strane, chivoturi, răpizi și ori-ce alte lucrări de lemnărie în bisericile noastre de rit oriental. Schițare și eștețuire de planuri după comande, mobile și tot felul de instrumente de școala, bănci, table, catedre, mașini de socotit etc.

Prețuri moderate. — Garanția desăvârșită.

La cerere atestate despre rezultate de până acum. 887-26

Premiat cu medalia cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896.

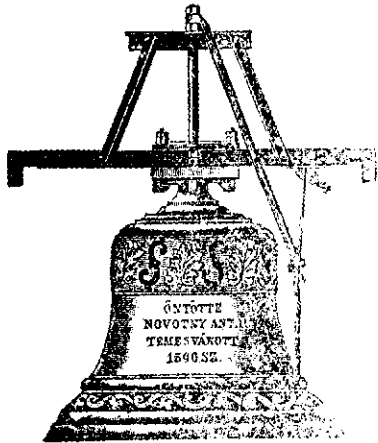

Turnătorie de clopote și de metal

a lui

Antoniu Novotny

în Timișoara-Fabric.

Se recomandă spre pregătirea clopotelor nouș, precum la turnarea de nou a clopotelor stricâte, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provezate cu adiuștări de fer bătuț, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori ce parte îndată ce clopotele sunt bătute de o lățure prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari sunt provezate în partea superioară — ca violina — cu găuri dușă șgura și pentru aceea cu un ton mai intensiv, mai ednec, mai limpede, mai plăcut și cu vibrare mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu. s'a ca un clopot patentat de 327 klg. este egal în ton unui clopot de 408 klg. patent după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătuț, de sine stătător, — spre preadiuștarea clopotelor vechi cu adiuștare de fer bătuț, — ca și spre turnarea de toace de metal.

Clopote în greutate de 300 klg. și mai jos se eștețuiesc totdeauna gata la magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătuit și franco

1035 18-52